

Люб Бобевски

1

Награда!

Съ дипли на челото,
Съ косми пѣбѣлѣли —
Кантонеръ бѣ татко
Шестъ години цѣли.

Въ тая длѣжностъ, нему
Що бѣ повѣрена,
Отъ ужасна гибель
Той спаси два трена!

Но самичѣкъ стана
Жертва — изкуплене:
Безъ нозѣ отъ мѣсецъ
Охка, пѣшка, стене! . . .

Отъ подслонъ държавенъ —
Вмѣсто даръ, награда, —
Дадоха ни пѣтя
Намъ — негови чада!

2.

Долу и горѣ!

Въ изба влажна ний се времъ,
Ржженъ хлѣбъ коравъ ядемъ;
Тамо горѣ — въ горни катъ,
Шири се човѣкъ богатъ!